

Om Åndens gaver

Om Åndens gaver, brødre, vil jeg ikke holde jer i uvidenhed. I ved, hvordan I viljeløst blev drevet med til de stumme afguder, dengang I var hedninger. Derfor vil jeg gøre jer bekendt med, at ingen, som taler ved Guds ånd, kan sige: Forbandet er Jesus! og ingen kan sige: Jesus er Herre! undtagen ved Helligånden.

Der er forskel på nådegaver, men Ånden er den samme. Der er forskel på tjenester, men Herren er den samme. Der er forskel på kraftige gerninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle.

Det, som Ånden åbenbarer, får hver enkelt til fælles gavn. Én får gennem Ånden den gave at meddele visdom, en anden kan ved den samme ånd meddele kundskab. Én får tro ved den samme ånd, en anden nådegaver til at helbrede ved den ene og samme ånd, og igen en anden får kraft til at gøre mægtige gerninger. Én får den gave at tale profetisk, en anden evnen til at bedømme ånder; én får forskellige slags tungetale, en anden evnen til at tolke tungetale. Alt dette virker den ene og samme ånd, der deler ud til hver enkelt, som den selv vil.

For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus. For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke.

Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange. Siger foden: "Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet," er den dog alligevel en del af legemet, og siger øret: "Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet," er det dog ligefuldt en del af legemet. Var hele legemet øje, hvad blev der så af hørelsen? Og var det hele hørelse, hvad blev der så af lugtesansen?

Gud har nu engang givet hver enkelt del dens plads på legemet, som han ville det. Hvis det hele kun var én legemsdel, hvad blev der så af legemet? Men nu er der mange lemmer, men ét legeme. Øjet kan ikke sige til hånden: "Jeg har ikke brug for dig," eller hovedet til fødderne: "Jeg har ikke brug for jer." Tværtimod, de lemmer på legemet, som synes at være de svageste, netop de er nødvendige, og de lemmer, som vi synes er mindre ære værd, dem giver vi desto større ære, og de lemmer, som vi undser os ved, klæder vi med desto større blufærdighed; de andre lemmer har ikke brug for det.

ZVC-undervisning

Sådan som Gud har sammenføjet legemet, har han givet det, som mangler ære, desto større ære, for at der ikke skulle opstå splid i legemet, men lemmerne være enige og have omsorg for hinanden. Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig.

I er Kristi legeme og hver især hans lemmer. Og i kirken har Gud sat nogle til at være for det første apostle, for det andet profeter, for det tredje lærere, endvidere nogle med kraft til at gøre mægtige gerninger, endvidere nogle med nådegaver til at helbrede, til at hjælpe, til at lede, til forskellige slags tungetale. Kan alle være apostle? Eller profeter? Eller lærere? Kan alle gøre mægtige gerninger? Har alle nådegaver til at helbrede? Kan alle tale i tunger? Kan alle tolke tungetale?

Men stræb efter de største nådegaver!

Og jeg vil også vise jer en langt bedre vej.